

SVATÝ KORÁN

**LÁSKA PRO VŠECHNY,
NENÁVIST PRO NIHOHO**

Korán (doslova: „To, co se často čte“) je posvátnou knihou islámu. V češtině se obvykle označuje jako „Korán“. Svatý Korán obsahuje doslovná zjevení Alláha Svatému Proroku Muhammadovi, mír a požehnání Alláha s ním, v nichž Alláh (jak zní vlastní jméno Boha, s nímž se zjevil Svatému Prorokovi) vyhlásil zákon pro psychiku člověka a soužití lidstva.

Svatý Korán obsahuje 6 348 veršů rozdělených do 114 súr (kapitol). Navzdory všeobecnému přesvědčení nejsou sóry Koránu seřazeny podle délky. Jsou však uspořádány podle vnitřního kontextu, který Alláh sdělil Prorokovi, mír a požehnání Alláhovo s ním. Zjevení Koránu začalo v posvátném měsíci ramadánu, islámském měsíci půstu, když Muhammad, mír a požehnání Alláhovo s ním, hledající Boha, jednou přemýšlel a rozjímal o Bohu v odlehlé jeskyni v blízkosti Mekky, jak to dělal už mnohokrát předtím. Najednou uviděl postavu, která zabírala celý obzor a vyzývala ho ke čtení (arabsky „lqra“, tj. přednášej!“, čti!“, „hlásej!“).

Muhammadsaw odpověděl, že neumí číst, ale postava ho znovu vyzvala, aby četl. Nakonec oznámila, že je archanděl Gabriel, kterého poslal Bůh. A sdělila Muhammadovisaw, že byl vybrán jako Alláhův prorok, aby lidstvu zvěstoval konečný božský zákon, Svatý Korán. Kdo bude dodržovat tento zákon, najde mír a štěstí a dostane se do ráje. První verše, které archanděl Gabriel sdělil Svatému Prorokovi, znějí: „Čti ve jménu svého Pána, jenž stvořil, stvořil člověka z krve sražené. Čti, neboť Pán tvůj je Nejmilostivější, jenž učil (člověka) perem, učil člověka tomu, co neznal.“ Tyto verše pak Alláh označil jako prvních šest veršů sóry 96.

V průběhu následujících 23 let Svatý Prorok opakovaně přijímal zjevení od Alláha, v nichž bylo hledačům pravdy a spravedlnosti do všech podrobností sděleno poselství „islámu“ (doslova: nalezení míru chováním podle příkazů a zákazů, které Alláh stanovil ve prospěch lidstva).

První súrou svatého Koránu je súra Al-Fateha, tj. „Otevírající“ („Otevíratelka Knihy“), která naplňuje proroctví ze Zjevení Jana v Novém zákoně, kde se hovoří o knize se sedmi pečetěmi. Súra Al-Fateha obsahuje v sedmi verších základní modlitbu pro lidské bytosti, která v hrubých rysech pokrývá všechny jejich potřeby a přání. V češtině zní: „Ve jménu Alláha, Milostivého, Milosrdného. Všechna chvála patří Alláhovi, Pánu všech světů. Milostivému, Milosrdnému, Vládci Soudného dne. Tobě jedinému se klaníme a Tebe jediného o pomoc žádáme. Veď nás cestou pravou – cestou těch, jimž jsi požehnání Svá uštědřil, těch, kteří na sebe hněv Tvůj nepřivedli, a těch, kteří na své pouti nezbloudili.“

Druhá súra Svatého Koránu začíná slovy: „Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného. Já jsem Alláh, Vševědoucí. Toto jest Kniha pravá, o níž pochyby není; je vedením pro spravedlivé, kteří v nespátřené věří a Modlitbu dodržují a z toho, čím jsme je opatřili, rozdávají; kteří věří v to, co bylo zjeveno tobě, i v to, co bylo zjeveno před tebou, a pevně věří v to, co teprve přijde.“

Svatý Korán tak potvrzuje předchozí Boží knihy, v nichž Bůh seslal pokyny pro určité národy, jako je Tóra nebo Evangelium a další Boží knihy. Korán zde poukazuje na to, že Bůh nikdy nepřestane lidem zjevovat to, co potřebují jako vedení. Ale vše, co bylo před Svatým Koránem, a vše, co je zjeveno vedle něj, je v Koránu v zásadě obsaženo. Takto znělo zjevení, které dal Bůh zaslíbenému Mesiáši islámu Hadhratu Mirzovi Ghulamovi Ahmadovi, mír s ním, když řekl: „Všechno dobré je v Koránu.“

Ve Svatém Koránu není nic, co by bylo v rozporu s vědeckými poznatky. Bůh říká: „Cožpak nebudou přemýšlet o Koránu? Kdyby byl od někoho jiného než od Allaha, zajisté by v něm našli četné rozpory.“ (4:83) Ve Svatém Koránu nám Alláh říká, jak stvořil a zformoval svět a lidské bytosti a jakými vývojovými stádii mají projít a musí projít, aby dosáhly dokonalosti. Korán nám tedy vypráví o klíčových situacích, které prožívali Boží proroci od Hadhrata Mojžíšeas po Hadhrata Ježíšeas a které mohou nastat i v životě každého jednotlivého člověka. Hadhrat Adamas, jak učí Alláh, není prvním člověkem, ale prvním prorokem. Nezhřešil, ale upadl do omylu s dobrými úmysly. Bůh mu však odpustil a dal mu slova modlitby, jež ho vedla po správné cestě.

Ve Svatém Koránu nacházíme množství modliteb a vysvětlení, jak pro tělesné, tak pro duchovní blaho člověka. O vztahu muže a ženy, o vztahu dětí k rodičům nebo o vzájemném vztahu národů. Svatý Korán obsahuje nespočet proroctví o osudu lidstva. Varuje před dnem zúčtování, kdy lidé poznají, co udělali, jakých hříchů a chyb se dopustili a jaké dobré skutky vykonali. Svatý

Korán obrazným jazykem vypráví o posmrtném životě, kdy duše člověka bude žít v podmínkách Onoho světa. Není nic malého ani velkého, o čem by Alláh ve Svatém Koránu neinformoval. To vše je však věřícímu zjeveno pouze tehdy, když se očistil od sobectví a arogance, neboť pouze očištění se mohou dotknout Koránu (56:80), což znamená, že jeho tajemství vysvětluje Bůh pouze těm, kdo překonali své sobectví.

Svatý Korán neobsahuje slova Svatého Proroka Muhammada^{SAW}, nechť mu Alláh žehná a dá mír, ale doslovná sdělení Alláhova. Slova Svatého Proroka se nacházejí v takzvaných knihách hadísů. Korán se od všech ostatních svatých písem liší tím, že Alláh slíbil, že jej bude chránit. To znamená, že znění Svatého Koránu zůstane navždy zachováno, a proto je nemůže změnit žádný člověk. A tak Bůh říká: „My zajisté jsme seslali toto Napomenutí a zcela určitě budeme jeho Ochránci.“ (15:10) Alláh nám přikazuje, abychom se řídili nepomíjivou moudrostí a pravdami Koránu, abychom byli blažení, neboť v něm je nenapodobitelně vylíčena podstata lidstva: „A zvěstuj, co ti bylo zjeveno z Knihy Pána tvého. A není nikoho, kdo může změnit slova Jeho a kromě Něho nenalezneš útočiště žádného.“ (18:28)

Ahmadija Muslimský Spolek, oficiálně Ahmadiyya Muslim Jama'at (doslova arabsky: „společenství“), je celosvětové islámské hnutí obrody, které vzniklo v roce 1889 v indickém Qadianu ve státě Pandžáb. Založil jej Mirza Gulám Ahmad (1835–1908), který se prohlásil za slíbeného Mesiáše a Mahdího. Z tohoto titulu Ahmad tvrdil, že je metaforickým naplněním proroctví z různých náboženství světa, která předpověděla druhý příchod náboženských osobností jako Ježíš a Krišna. Stoupenci ahmadijské víry – název odkazuje na jiné křestní jméno Mohameda, tedy Ahmad – jsou označovány jako ahmadijští muslimové nebo jednoduše ahmadijové.

Mirza Gulám Ahmad založil společenství dne 23. března 1889, když formálně přijal věrnost od svých podporovatelů. Byl plodným autorem, za svůj život napsal 85 knih, v nichž sdílel – podle svého tvrzení – pravé, původní mírové učení islámu, které učí Mohamed a Korán. Zatímco ostatní muslimové věří, že proroctví i božská zjevení již skončila, Mirza Gulám Ahmad tvrdil, že je příjemcem zjevení od Boha, a soustavně psal o různých duchovních zážitcích. Jednalo se například o zážitky se zjevením, kdy tvrdil, že mu Bůh odhalil budoucí události, někdy i celosvětového významu. Zveřejňoval proroctví různé povahy; jeho stoupenci o nich tvrdí, že se naplnila prostřednictvím událostí jako zemětřesení, třetí morová epidemie a první světová válka.

Zemřel 26. května 1908 a shromáždil odhadem na 400 000 stoupců, kteří se během 23 let jeho údajného proroctví stali členy společenství Ahmadiyya Muslim Jama'at. Od jeho úmrtí Jama'at vedla řada chalífů a Společenství se rozšířilo do více než 200 zemí celého světa. Společenství Jama'at má silnou misijní tradici a tvrdí, že má desítky miliónů stoupců napříč celým světem. Významně jsou koncentrováni v jižní Asii, Indonésii a západní a východní Africe a zavedené odnože působí v západních zemích, a to pod vedením stávajícího chalífy Mirzy Masrúra Ahmada, který sídlí ve Velké Británii.

 +420 731 191 110

 info@ahmadija.cz

 www.ahmadija.cz

